

In macten 40. Adelphi Duc. Sax.
Weissenfels.

Xa
4373

TRINAM
IMMORTALITATEM

In
MORTALITATIS VALLE
GLORIOSISSIMO
EXEMPLO

GLORIOSISSIMÆ MEMORIÆ PRINCIPIS
ac DOMINI

DOMINI

JOHANNIS

ADOLPHI,

SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ ac MONTIUM,
ANGARIÆ ac WESTPHALIÆ ET RELI-
QUARUM SUBJECTISSIMA-
RUM TERRARUM,

DUCIS INCLYTISSIMI,

REPRÆSENTAT

D. CHRISTIAN. WEIDLINGIUS,

Confiliar, Saxon. & Illustr. August.

p. t. Prof. Publ.

Uamvis Summi & legibus soluti Imperantes universali mortalitatis lege teneantur; nihilo tamen minus ex Gloriosissimorum Regum ac Ducum adamantinis pectoribus trinam fulgere immortalitatem, extra dubitationis aleam positum. Immortalitate Politica splendidissima Rerum publicarum Capita radiare, nemini genuinorum Politicorum facile ignotum esse poterit. Sicuti vero hæc successione immortalitatis perpetua nititur: ita, deficientibus illustribus Fratribus, Agnatos illustri sanguine splendentes, post hos vero confraternitatis pacto junctos ad prensandos vocat fasces. Gloriantur itaque gloria intumescentes Gallici Scriptores, Galliarum Reges morti haud esse obnoxios, quoniam in gloriosa stirpe nunquam deficerent gloriosi furculi, & in Sole Oriente perpetuo resplenderent aurei Occidentis radii. Mirum igitur haud est, quod illustri Regni Gallici quondam Cancellarius Brüllardus, cum post obitum Potentissimi Regis Henrici IV. metu & horrore perculsis animis Reginam Viduam ejulantem Regemque occubuisse clamantem audierit, infracta constantia lacrymas inhibuerit subjiciendo: Immortales Reges in Gallia nunquam moriuntur, Henrico in casum dato, stat Ludovicus, cujus saluti modo prospiciendum non lacrymis, sed precibus ac consiliis. Vid. Grammond. *Lib. I. Histor. Gallic. ab Excesf. Henrici IV.* p. 4. Gabr. Schwed. *Introduct. in Jus Publ. Imp. Rom. Germ. Part. Spec. Sect. I. c. 32. §. 1.* p. 708. Charron. *P. histoire Univers. chap. 91.* p. 637. Et quem Historicorum facile fugiet, præter Gallos etiam Magnos magnæ Britanniarum Reges politicæ immortalitatis laudem non absq; justo jure vindicare sibi posse, cum sane omnes Angliæ oras sequens perfonet solatium: Regibus Angliæ tela mortis haud nocent. Ignorat namque fortunatissimum hoc Regnorum Systema noxia maxime interregna, cum Rege fati concessio plenissimum

Ma-

Majestatis & Regalium exercitium absq; præeunte nova declaratione in Successorem legitimum devolvatur, salusq; publica gloriose promoveatur. Vid. Dn. de Franckenberg *Erudit. delin. Rer. Publ. Sect. II. p. m. 188.* Si aciem mentis nostræ in hodierni Imperii Romano-Germanici statum convertimus, & insimul tam extraordinariæ Regis Romanorum electionis, quam universalium Vicariorum saluberrimum finem, qui prudens infelicissimorum interregnorum evitatio est, pensitamus, non possumus non immortalitatis gloriam, quæ supra hæreditariis Regnis ac Principatibus tributa, etiam certis in casibus libera electione gaudentibus relinquere. Vivente namq; adhuc Imperatore invictissimo ab Electoribus Rex Romanorum ut infallibilis Successor eligitur, qui absente vel impedito Imperatore imperium regat ac moderetur, mortuoq; ipso sine ulteriori electione in titulos, dignitatem & potestatem succedat. Vid. R. I. *de anno 1559. pr. ibi: Uns als hiebevor erwelsten / & de anno 1566. pr. ibi: Dasß wir gleich zc. Sleid. Lib. VIII. Histor. p. 129. Lib. IX. p. 140. Limn. in Addit. ad Capitul. Ferdin. I. p. 423.* Ita Imperium certum habet succesorem & immortalem Imperatorem, nec quicquam turbulenti ex ambigua electione, multo minus ex interregno metuendum est. Obices quidem confusionibus, vacante Imperio, Respublicam turbare solitis, saluberrima illa Caroli IV. in Aurea Bulla duorum universalium Vicariorum confirmatio quodam modo posuit; attamen ubi bellum civile imminet, vel vicinæ Respublicæ bello ardent, tutius omnino a periculo longius abesse, quam sperandi illius incerta spe teneri. Burgold. *Part. III. Disc. IV. Thes. 2. in med.* Et quid de æterna illustrium Virtutum fama dicendum, quæ profecto in subjectissimorum subditorum cordibus Moralem parit Immortalitatem. Nullum igitur Gloriosus Princeps habeat splendorum virtutum suarum & laborum diuturniorem fructum, quam perpetuo vivacem post mortem famam & immortalem memoriam, admonente ita Isocrate *ad Nicol. Orat. II.* Egregia
etiam

FK Na 4373 W18
etiam Tacitus Politicorum parens' *IV. Annal. 40.* in hanc
rem facit verba: In eo stant cæteris mortalium consilia,
quid sibi conducere arbitrentur: Immortalium Princi-
pum diversa fors est, quibus præcipua rerum ad immor-
talitatem famæ dirigenda. Vivunt nostri ex Illustrissimo
Saxonum stemmate orti Illustrissimi Augusti per im-
mortalem pietatis ac prudentiæ laudem, florent Gloriosissimi Jo-
hannes per gratiæ ac munificentæ gloriam, immortalem honoris
splendorem, quem fortitudine heroica Christiani & divina fere sapi-
entia Friderici sibi compararunt, nulli temporum lapsus, nullæ invi-
diarum nebulae obscurabunt. Quoniam vero religiosus ac generosis
Imperantibus Imperans Imperantium ac Rex Regum æternam glo-
riam, immortalem vitam & incomparabilem felicitatem gratiosissi-
me parare promisit, mentis oculi in sedem illam jucundissimam, in
cœlestem Paradisum dirigendi, ubi Animæ Illustrissimæ insertæ arbori
vitæ, quæ propagatæ ad featurigines aquarum viventium, ea possident
bona, quæ immutabilia & sempiterna sunt. O æternam immortalitatem
& immortalem æternitatem! O gloriosissimam gloriam nulli
menti humanæ comprehensam! Illuxit iterum per Dei gratiam solen-
nis illa lux gloriosissimæ memoriæ SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI JOHANNIS ADOLPHI, DUCIS SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ AC MONTI-
UM, ANGARIÆ AC WESTPHALIÆ, ALIARUMQUE; DOMINI AC NUTRITII NOS-
TRI, DUM VIVERET, CLEMENTISSIMI, dicata. Tantum vero abest, ut la-
crymarum fluctibus vix arefactam Albam Petram de novo irrigare,
& Sanctissimos Manes Sanctissimi Principis inanibus lamentis in-
quietare sustineamus; ut potius Illustrissimam Animam inter confor-
tia cœlestium Principum exultantem obtrinam, qua coronata est,
Immortalitatem longe felicissimam deprædicare nunquam inter-
mittamus. Vivit Illustrissimus JOHANNES ADOLPHUS in Imperatorum
& Regum animis, Vivit in tot gloriosis imaginibus Gloriosissimorum
Principum, qui JOHANNEM ADOLPHUM Satorem ac Parentem Glorio-
sum laudant. Vivit in nunquam delenda memoria subditorum sub-
ditorum. Vivit Immortalis Anima in sinu æternitatis cincta sancto-
rum Angelorum & fidelium choro. Quod nostrarum est partium,
craftina luce, favente gratia Numinis, hora IX. devota veneratione
expedire conabimur, hoc est, repræsentando incomita Oratione
EXEMPLAR GLORIOSI PRINCIPIS gloriosam memoriam Gloriosissimi
quondam nostri Nutritii recolere allaborabimus. Omnes igitur li-
terarum Patronos & Cultores, quos Leucopetra admiratur & fovet,
ut exoptatissimæ præsentia splendore ac favore hunc actum illustri-
orem reddere non nolint, demisse ac peramanter rogamus.

P. P. die XXIII. Maji, An. MDCCVII.

ULB Halle
001 556 320

3

2. 15. 33.

In mense Jo. Michaeli & Jac. Sax
Weissenfels.

Xa
4393

TRINAM IMMORTALITATEM

In
ALITATIS VALLE
RIOSISSIMO
EXEMPO
SSIMÆ MEMORIÆ PRINCIPIS
ac DOMINI
DOMINI
HANNIS
DOLPHI,
ULIÆ, CLIVIÆ ac MONTIUM,
ac WESTPHALIÆ ET RELI-
RUM SUBJECTISSIMA-
UM TERRARUM,
SIS INCLYTISSIMI,

REPRÆSENTAT
TIAN. WEIDLINGIUS,
r. Saxon. & Illustr. August.
p. t. Prof. Publ.

